

ГЛАВА ІА.

За вторый гласъ.

50. Вторый гласъ оупотрѣялава лѣствица хроматическа, която има двѣ само различни разстоянія така: като почнемъ отъ гласоудареніето ди, слазимъ разстояніето, ди га, звѣкъ голѣмъ: а га вѣ, звѣкъ наймалокъ: а вѣ па, звѣкъ голѣмъ и зимамы сосъ оуниженіе па-то: а па ни, звѣкъ наймалокъ, и дрѣгите така. Я когато са воскачѣвамы, зимамы разстояніето ди ке, звѣкъ наймалокъ сосъ оуниженіе: а ке зо, звѣкъ голѣмъ: а зо ни, звѣкъ каймалокъ: и дрѣгите подобно, отъ които става една такваа лѣствица:

ни ѱ вѣ га ди ѱ зо ни.

51. Вторый гласъ зачена отъ ди, и ради еднаквите си разстоянія, зачина и отъ вѣ. Въ простото пѣніе има началны гласоударенія ди вѣ, и окончава и свѣршѣва на ди, и наймного на вѣ. Въ Ирмологи ческото или канонното пѣніе зима лѣствицата на Шестый-гласъ, има началны гласоударенія па ди, и окончава на ди, а свѣршѣва на па.

52. Знаменія *) на повредата на Вторый-гласъ за началната мѣ лѣствица са двѣ: това σ и това σ^* : и това σ са тѣра на ди, вѣ, ни, и на дрѣгите, а това σ^* , на ке, га, па, и на дрѣгите. Но, кагато са премѣстатъ и на дрѣгъ звѣкъ, той трѣбва да остави гласоудареніето си, и да зач-

*) Вѣлези.